

Silenci del no res

Un relat de: [Sibil-la](#)

SILENCI DEL NO RES

Si fos animal, voldria tenir ulls gegantins, mirada profunda que escruta la immensitat de la nit. Una òliba nocturna, que analitza el silenci cavernós del no res. Misteris desencadenats dels perquè inexplicables i inextricables. Un esguard punyent que tot ho comprèn i tot ho resol. En definitiva, voldria cercar... certeses errants del camí del destí. Una vida observada des d'una perspectiva allunyada i propera alhora. Voldria estar a l'alçada de la natura, ser conscient de tot i inconscient de res. Així el silenci cavernós platònic no es faria tant dur de resistir. Si fos animal... què feliç seria sense comprendre la crua realitat. Només observar en la immensitat de la nit, la felicitat suprema dins el meu pit.